

hvor nødvendigt det er, at de nævnte Mangler blive afhjulpne, vil vise denne Sag Belvilje og tage Hensyn til de Krav, som ere stillede om disse Bygninger. Jeg tror, at det er i Næringslivet og Samfærdsdens Interesse, at det bliver gjort, og derfor skal jeg tillade mig paa det bedste at anbefale, at der tages Hensyn til disse Bevillinger. De ere ikke overflødige, og der er ikke her Tale om nogen Ødselhed. Det vilde være uheldigt og paa urette Sted at spare her. Jeg er sikker paa, at dersom de Herrer kom ned og saa paa Forholdene vilde De finde, at det var uhenftigsmæssigt at spare der. — Dermed skal jeg anbefale saa vel Finansudvalget som det høje Ting, at bevilge Opførelsen af disse Bygninger.

Bluhme: Blandt Undringsforslagene vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Nr. 29, der angaar Lønningstillæg til Postmesteren i Esbjerg. Dette har Ministeren foreslaaet forhøjet med 1200 Kr., hvormod Udvalget mener at burde nedsætte det til 1.000 Kr. Den ærede Ordfører for Finansudvalget motiverede meget vel Grundene til, at han skulde have mere, idet han efterhaanden har faaet sit Arbejde saa betydelig forøget, at han ubetinget burde rangere i en langt højere Klasse, end han er. Han er nemlig i fjerde Lønningssklasse. Udvalgets Ordfører mente, det var for hastigt at gaa frem at give et saa stort Tillæg, som Ministeren foreslaar. Han mente, man burde moderere Farten lidt, men deri laa dog en Indrømmelse af, at denne Mand i en nær Fremtid kunde komme højere op. Men jeg kan ikke nægte, at det undrer mig, at dette Forslag om en Nedsættelse af 200 Kr. ikke følges af et andet Forslag af det ærede Udvalg. Thi det er dog klart, at ere Postmesterens Forretninger tiltagne i et saa betydeligt Omfang, som dette Forslag om et Lønningstillæg antyder, er det en Selvfølge, at Postbudenes Bestilling er bleven endnu byrdefuldere, og jeg havde unægtelig ventet af et saa demokratisk sammensat Flertal, at det havde begyndt med at foreslaa en Forhøjelse for Postbudene og saa taget Postmesteren med, eller i alt Fald havde sagt, at naar Postmesteren skal have, skulle Postbudene ogsaa have. Der er at sige til den Ting, at ifølge Lov af 30te Marts 1895 er Postbudenes Løn fastsat, og det er paabudt, at de skulle have Uniform, men det gælder kun for Postbude ved Provinskontorer af anden og tredje Lønningssklasse. Hvorledes Postbudene andre Steder i en lavere Lønningssklasse skulle lønnes, hører der nogen Kunst til at finde ud af efter Loven, men formentlig staar det i § 10,

der siger, at Antallet af de til Underklasserne hørende Bestillingsmænd bestemmes ved de aarlige Finanslove, og blive sat opføre her paa Finanslovene. Der kan altsaa ikke godt fra min Side stilles Undringsforslag i saa Henseende, men jeg havde som sagt ventet, at der fra den ærede Ordfører for Finansudvalget var gjort Rede for, hvad man i denne Sag havde forhandlet med Ministeren. Det undrer mig saa meget mere, at Finansudvalget ikke har stillet et Forslag som det omtalte, som der er forelagt Tinget et Andragende, der er henvist til Finansudvalget fra de paagældende Postbude. Det er dernæst rørende. De komme ikke til Rigsdagen og bede om at saa højere Løn, de bede tværtimod kun om, at Postmesteren maa saa højere Løn eller Kontorhold. Ganste vist ligger der bagved, at naar han faar højere Kontorholdsvederlag, sættes han i Stand til at lønne sine Postbude bedre. Men det forunderlige er, at medens der her foreligger et Andragende fra Postbudene, og man bevilger Tilskud til Postmesteren, stiller man ikke alene ikke Forslag om, at Postbudene skulle saa noget, men man afviser endog paa det Forslag, her foreligger, Postbudenes Andragende, og det uagtet Stillingen er den, at den højtærede Minister i Gaar efter sine Udtalelser anerkender det berettigede i, at Postbudene vente Tillæg til deres Løn. Jeg henstiller altsaa til det ærede Finansudvalg og Ordføreren, om det ikke var muligt at tage Spørgsmaalet under Overvejelse til tredje Behandling, i Særdeleshed under Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister denne Sag vedrørende. — Med det samme ønsker jeg gerne at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et Forhold, som vi lide temmelig stærkt under i Nordjylland, nemlig det, at medens vi have været saa heldige at faa en Route etableret mellem Kalundborg og Aarhus til Fordel for den iyste rejsende til og fra Hovedstaden, strækker denne Fordel for Nordjylland sig ikke videre end til Højrejsen til Kjøbenhavn, hvormod det nordlige Jyllands rejsende paa deres Hjemrejse lige saa godt kunne tage med Toget rundt over Derne som med Skibet over Kalundborg—Aarhus. Togene til alle nordlige og vestlige Stationer blive nemlig de samme, hvad enten man tager til Aarhus over Kalundborg eller over Korsør. Derved taber den nævnte Route sin Betydning for hele denne store Landsdel. Jeg tillod mig under første Behandling at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag, og nu, da der er fremkommet et Andragende fra